

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

ในบทนี้ทำการสรุปผลจากการศึกษาจากบทที่ผ่านมา และอภิปรายผล รวมถึงข้อเสนอแนะจากการนำผลการศึกษาที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการบริหารและข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

ในการศึกษครั้งนี้ผู้วิจัยประสงค์ที่จะศึกษากลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง ต่ำ และเปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

ในการศึกษาประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี เท่านั้น โดยทำการเก็บจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 30 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test) ในการทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ คือ กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง และกลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา และพบว่ากลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนทั้งสามกลุ่มใช้ภายในกลุ่มความสามารถแต่ละกลุ่มให้เหมือนกันเรียงจากลำดับการใช้มากไปน้อย ได้แก่ กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป (38.36%) กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ (27.06%) และกลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง (26.46%) ตามลำดับ นอกจากนี้ไม่พบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเลียงของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

2. ใช้กลวิธีการสื่อสารแตกต่างกัน โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง และต่ำ และพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมีการใช้กลวิธีการสื่อสาร ซึ่งได้แก่ กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง และกลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา มากกว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ยังพบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมีการใช้กลวิธีการสื่อสารทุกชนิดด้วย

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

กลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง และกลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาและการปนภาษา ยกเว้นกลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงที่ไม่พบการใช้ในนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และกลวิธีการสื่อสารที่การใช้ในนักเรียนทุกกลุ่มความสามารถ และเป็นกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนแต่ละกลุ่มความสามารถใช้มากเรียงลำดับการใช้จากมากไปน้อยได้แก่ กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ และกลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง ตามลำดับ เนื่องจากกลวิธีการสื่อสารดังกล่าวเป็นกลวิธีการสื่อสารที่ไม่ต้องใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ และนักเรียนต้องการแก้ปัญหาการสื่อสารเพื่อให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ เมื่อนักเรียนคิดหาวิธีการโดยการใช้หลักการทางภาษาศาสตร์มาช่วยไม่ได้เพราะมีความรู้จำกัฏกลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ และกลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง จึงเป็นกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาการสื่อสารได้โดยง่าย และไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับใดก็สามารถนำกลวิธีการสื่อสารดังกล่าวมาใช้ได้ อีกทั้งไม่ต้องคำนึงถึงความรู้ทางภาษาอังกฤษ ไม่ต้องอาศัยพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ที่นักเรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจ ก็สามารถใช้กลวิธีการสื่อสารที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และมีอยู่แล้วในแต่ละคน ซึ่งกลวิธีการสื่อสารเหล่านี้เป็นการนำประสบการณ์ของตนเองมาใช้แก้ปัญหาในการสื่อสาร ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง

และคำจึงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ และ กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง มากกว่ากลวิธีการสื่อสารชนิดอื่น และเมื่อเรียงลำดับการใช้ กลวิธีการสื่อสารของภายในกลุ่มความสามารถแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้ยังพบว่ามีกรเรียงลำดับการใช้ กลวิธีการสื่อสารทั้งสามชนิดที่กล่าวมาโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยเหมือนกันอีกด้วยคือ ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปมากที่สุด รองลงมา คือ ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ และกลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง ตามลำดับ

นอกจากนั้น กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปเป็นกลวิธีการสื่อสาร ที่ผู้พูดใช้ความรู้ทั่วไปที่มีอยู่ถ่ายทอดภาษาเป้าหมายที่ต้องการสื่อโดยไม่ได้ใช้ความรู้ทาง ภาษาศาสตร์ เมื่อนักเรียนใช้กลวิธีการสื่อสารชนิดนี้ แสดงว่า นักเรียนมีความรู้ทางภาษาศาสตร์ อย่างจำกัด จึงต้องใช้พื้นฐานทางความรู้ทั่วไปที่ตนเองมีอยู่สื่อสารอย่างอิสระตามที่นักเรียนคิดว่า สามารถทำให้คู่สนทนาเข้าใจในความหมายที่ต้องการสื่อ จึงพบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐาน ทางด้านความรู้ทั่วไปมากในทุกกลุ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น

"You can see her on TV such as Channel 3, Channel 7."

นักเรียนยกตัวอย่างสถานการณ์ที่สอดคล้องกับคำศัพท์ที่ต้องการสื่อ โดยเลือกใช้การ ยกตัวอย่างว่า You can see her on TV program such as Channel 3, Channel 7. เพื่อต้องการ สื่อสารคำศัพท์คำว่า Actress จึงเป็นการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป ประเภทการยกตัวอย่าง ซึ่งนักเรียนไม่ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจทางภาษาศาสตร์มาใช้ในกลวิธี การสื่อสารนี้ แต่อาศัยประสบการณ์ที่เคยพบเห็นมาว่า พบเห็นนักแสดงทางโทรทัศน์ ช่อง 3 หรือ ช่อง 7 จึงยกตัวอย่างขึ้นมา

เมื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปของนักเรียน ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปมากกว่านักเรียนที่มี ความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษต่ำมีความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง จึงมีการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป มากกว่านักเรียนกลุ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ เป็นกลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดกล่าวซ้ำคำพูดที่ได้กล่าว ออกไปแล้ว นักเรียนเพียงแต่พูดคำหรือประโยคซ้ำเท่านั้น ไม่ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจทาง ภาษาศาสตร์ หากต้องการเน้นย้ำคำที่ได้สื่อสารออกไปก็กล่าวซ้ำ เช่น

"small small box not big"

นักเรียนมีการพูดคำว่า small ซ้ำ 2 ครั้ง เพื่อเป็นการเน้นคำให้นักเรียนอีกคนวาดรูปสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ เนื่องจากนักเรียนคนที่วาดรูปวาดรูปสี่เหลี่ยมใหญ่เกินไป จึงเป็นการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ ซึ่งนักเรียนเพียงแค่พูดซ้ำคำที่ต้องการย้ำให้คู่สนทนาเข้าใจชัดเจนในการสื่อความหมาย ไม่ต้องอาศัยความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ของนักเรียน

ด้วยเหตุนี้ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ก็สามารถใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำได้ และจากผลการวิจัยพบว่ามีการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำในจำนวนมากเป็นอันดับสองรองจากกลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไป โดยกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมีความรู้ทางภาษาศาสตร์น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง จึงเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่ไม่ต้องอาศัยความรู้ทางภาษาศาสตร์อย่างกลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ เพื่อแก้ปัญหาในการสื่อสารของตนเองให้ประสบผลสำเร็จ

กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางเป็นกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้ท่าทางในการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหาในการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ท่าทางเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีคำพูด ใช้ท่าทางประกอบคำพูด หรือการเริ่มด้วยเสียง เช่น er... um... mm... กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางไม่ต้องอาศัยความรู้ด้านภาษาศาสตร์เช่นเดียวกับกลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์ และกลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ นักเรียนไม่จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์เป็นอย่างไร แต่อาศัยการคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยการใช้อากัป กิริยา อาการต่วง ๆ สื่อสารกับคู่สนทนาเพื่อให้เข้าใจความหมายที่ต้องการสื่อสารตรงกัน ดังนั้นจึงพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง เนื่องจากนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมีความรู้ทางภาษาศาสตร์อย่างจำกัดมาก จึงเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่ไม่ต้องอาศัยความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ในการแก้ปัญหาการสื่อสาร บางครั้งไม่จำเป็นต้องใช้คำพูดก็สามารถสื่อสารได้จากท่าทางที่นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงที่ผ่านมาในชีวิตของตนเอง เช่น

นักเรียนยกมือขึ้นไว้ข้างหน้าคล้ายกับการหยุดรถพร้อมกับทำท่าคล้ายกับการเป่านกหวีด

นักเรียนใช้ท่าทางแต่ไม่ใช้คำพูด โดยการยกมือขึ้นไว้ข้างหน้าคล้ายกับการหยุดรถพร้อมกับทำท่าคล้ายกับการเป่านกหวีด เพื่ออธิบายคำว่า policeman จึงเป็นการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานความรู้ทั่วไป ประเภทการแสดงท่าทางแทนคำพูด ซึ่งเป็นประสบการณ์ของนักเรียนที่พบ

เห็นว่า ตำราฯ ทำท่าทางในลักษณะเช่นนี้ ไม่ได้อาศัยความรู้ทางภาษาศาสตร์ และคิดว่าคู่สนทนาจะเข้าใจความหมายของท่าทางที่สื่อสารได้ตรงกัน

หรืออาจจะใช้คำพูดพร้อมกับท่าทางเพื่อให้แน่ใจว่าคู่สนทนาจะเข้าใจความหมายที่ต้องการสื่อสาร เช่น

“draw heart ” พร้อมกับใช้มือชี้ที่หน้าอกด้านซ้าย

นักเรียนใช้ทั้งท่าทางและใช้คำพูดประกอบการสื่อสาร โดยการพูดว่า “draw heart ” พร้อมกับใช้มือชี้ที่หน้าอกด้านซ้าย เพื่อให้นักเรียนอีกคนวาดรูปหัวใจ จึงเป็นการใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช่ว่าทาง ประเภทการแสดงท่าทางประกอบคำพูด

หรือใช้เสียง er...um...mm...มาช่วยเพื่อยืดคิดชั่วขณะว่าจะสื่อสารอย่างไรต่อไป เพื่อให้คู่สนทนาเข้าใจความหมายตรงกัน กลวิธีการสื่อสารโดยการใช่ว่าทาง ประเภทการเริ่มด้วยเสียงนี้ไม่จำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ก็สามารถใช้กลวิธีนี้ได้ จึงพบว่ามีการใช้ในทุกกลุ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น

“um...it's on the square.”

นักเรียนมีการเปล่งเสียง er... ออกมาก่อนที่จะมีการพูดอธิบายต่อไปว่า ให้วาดวงกลมบนรูปสี่เหลี่ยม เพื่อเป็นการยืดคิดชั่วขณะว่าจะพูดอะไรต่อไปในระหว่างที่สนทนา จึงเป็นกลวิธีการสื่อสารโดยการใช่ว่าทางประเภทการเริ่มด้วยเสียง

ด้วยเหตุนี้ เมื่อนักเรียนประสบปัญหาทางการสื่อสาร และอยากให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ จึงมีการใช้กลวิธีการสื่อสารต่าง ๆ มาช่วย กลวิธีการสื่อสารที่สามารถนำมาใช้ช่วยแก้ปัญหาในการสื่อสารได้ง่าย และไม่ขึ้นอยู่ความสามารถทางภาษาศาสตร์ ไม่ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ ทำให้มีการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ และกลวิธีการสื่อสารโดยการใช่ว่าทางในทุกกลุ่มสามารถทางภาษาอังกฤษ อีกทั้งนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมีการใช้กลวิธีการสื่อสาร กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ และกลวิธีการสื่อสารโดยการใช่ว่าทางมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำด้วย เพราะมีความรู้ทางภาษาศาสตร์อย่างจำกัดจึงเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารดังกล่าว และจากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมีการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งสามชนิดดังกล่าวมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง เนื่องจากนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำพบปัญหาในการสื่อสารมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง จึงใช้กลวิธีการสื่อสารมาช่วยแก้ปัญหาทุกชนิด และมีการใช้เป็นจำนวนมาก ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สี-ชิง (Si-Qing, 1990) ซึ่ง

พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้พื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป และกลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง เนื่องจากกลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป และกลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำอาศัยความสามารถทางภาษาอังกฤษ อาศัยประสบการณ์ ความรู้รอบตัว การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อต้องการให้การสื่อสารต่อเนื่องและประสบผลสำเร็จ โดยไม่มีหลักการทางด้านภาษาศาสตร์ หรือความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ คำศัพท์ หน่วยคำทางภาษามาใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำจึงเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่ไม่ต้องอาศัยความรู้ทางภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

อย่างไรก็ตาม กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง และกลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ รวมทั้งหมด 6 กลวิธีการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารโดยรวมทั้งหมด 6 กลวิธีการสื่อสารมากกว่า นักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง และสูง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารโดยรวมทั้งหมดมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ซึ่งกลวิธีการสื่อสารเป็นวิธีการที่นักเรียนใช้เพื่อแก้ปัญหาในการสื่อสารภาษาที่สอง เพื่อที่จะสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกัน (Tarone, 1981, p. 288) แสดงว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ มีปัญหาในการสื่อสารภาษาที่สอง มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางและสูง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางมีปัญหาในการสื่อสารภาษาที่สองมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง จึงมีการใช้กลวิธีการสื่อสารต่าง ๆ มาก และต้องการให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จจึงพยายามใช้กลวิธีการสื่อสารประเภทต่าง ๆ เข้ามาช่วยแก้ปัญหาหลายครั้ง ซึ่งทำให้พบว่ามีการใช้กลวิธีการสื่อสารประเภทต่าง ๆ โดยรวมเป็นจำนวนมาก ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลี-ซิง (Si-Qing, 1990) ที่พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ด้วย

นอกจากนั้น กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์เป็นกลวิธีการสื่อสารที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถในเรื่องภาษาศาสตร์มาช่วยในการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และต่ำ แสดงว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงอาศัยความรู้ทางภาษาอังกฤษ เช่น เรื่องหน่วยคำ

คำศัพท์ ความหมายของคำ ไวยากรณ์ การเรียงลำดับคำ มาใช้เป็นวิธีการในการแก้ปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้การสนทนาต่อเนื่อง ซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงมีความรู้ในเรื่องภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแล้ว จึงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และต่ำ ในขณะที่นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และต่ำ มีความรู้ทางภาษาอังกฤษไม่มากนักและมืออย่างจำกัด จึงเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารประเภทอื่นแทนการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ เพื่อแก้ปัญหาให้การสื่อสารภาษาอังกฤษให้ต่อเนื่อง สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกัน และประสบผลสำเร็จ

เมื่อพิจารณากลวิธีย่อยของกลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง เลือกใช้กลวิธีการสื่อสารชนิดย่อยมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำแทบทุกกลวิธีย่อย มีการใช้คำบอกหมวดหมู่ที่ไม่พบในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง แต่พบการใช้ในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และการใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรมที่มีการใช้น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางเพียงเล็กน้อย ซึ่งทั้ง 2 กลวิธีชนิดย่อยนี้มีการใช้ความรู้ทางภาษาอังกฤษไม่มากเพราะการใช้บอกหมวดหมู่เป็นการใช้ความรู้ที่ต้องการโยงความหมายของคำที่ต้องการสื่อให้สัมพันธ์กับหมวดหมู่หรือประเภทของคำนั้น เพียงแค่ผู้พูดทราบว่า เป็นคำประเภทอะไร หมวดหมู่ใดก็สามารถใช้กลวิธีย่อยเหล่านี้ได้ ยกตัวอย่างเช่น

It's a job. แทนคำว่า Actress

หรือใช้การใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรม ซึ่งเป็นการอธิบายหรือบรรยายคำที่ต้องการสื่อความหมายคล้าย ๆ ในพจนานุกรม เช่น

It's a job that shows on TV. แทนคำว่า Actress

ทั้ง 2 กลวิธีนี้มีการใช้ความรู้การวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ไม่มากนัก แต่ถ้าใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาซึ่งเป็นกลวิธีที่ผู้พูดสามารถอธิบายลักษณะองค์ประกอบของคำหรือภาษาที่ต้องการสื่อสารโดยต้องมีความรู้เรื่องประเภท หน้าที่ของคำ หน่วยคำ ที่ต้องการสื่อได้เป็นอย่างดีจึงจะสามารถใช้กลวิธีการสื่อสารนี้ได้ เช่น

It's a noun of act. แทนคำว่า Actress

เมื่อเทียบกับการใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาที่ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจทางด้านภาษาศาสตร์เป็นอย่างมาก จึงจะสามารถวิเคราะห์ออกมาได้ จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงมีการใช้กลวิธีการสื่อสารย่อยชนิดนี้ แต่ไม่พบการใช้ในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ แสดงว่า

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงเลือกที่จะใช้วิธีการที่อาศัยความรู้ทางภาษาอังกฤษที่ตนเองมีอยู่ แม้ในกลวิธีการย่อยก็ยังเลือกใช้วิธีการที่อาศัยการวิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลี-ซิง (Si-Qing, 1990) และ พาริบาค (Paribanht, 1987) ที่พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่ใช้พื้นฐานความรู้ด้านภาษาศาสตร์มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ

นอกจากนี้ กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียว เป็นกลวิธีการสื่อสารที่พบในนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ แต่ไม่พบการใช้ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ซึ่งกลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียวเป็นกลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดหยุดความพยายามที่จะสื่อสารหลังจากได้พยายามแล้วหลายครั้ง เป็นกลวิธีการสื่อสารที่ไม่ได้อาศัยความรู้ทางภาษาแต่อย่างใด แต่เป็นการล้มเลิกความพยายามในการสื่อสารเท่านั้น ซึ่งแสดงว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง เป็นผู้มีความรู้ในการใช้กลวิธีการสื่อสารในการแก้ปัญหาในการสื่อสาร และสามารถหากลวิธีการสื่อสารชนิดต่าง ๆ มาช่วยให้การสื่อสารต่อเนื่องไปได้ แทนที่จะเลือกใช้การหยุดความพยายาม แต่สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ พบว่า มีการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียว แสดงว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันมีผลต่อการใช้กลวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลี-ซิง (Si-Qing, 1990) ที่พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียวมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง เนื่องจากนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ มีปัญหาในการสื่อสารมากกว่าจึงใช้กลวิธีการสื่อสารทุกประเภทมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงมีความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์มากกว่าจึงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ แต่ไม่พบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียว เนื่องจากนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง สามารถแก้ปัญหาในการสื่อสารได้ดีและไม่พบปัญหาในการสื่อสารมาก จึงไม่จำเป็นต้องใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรสอนเรื่องกลวิธีการสื่อสารในวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะกลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์ที่ต้องอาศัยความรู้ทางภาษาศาสตร์ เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ในการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถ

นำมาใช้ในการแก้ปัญหาในขณะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งกลวิธีการสื่อสารนั้นสามารถนำมาฝึกฝนได้ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพที่ดีในการสนทนาภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ และฝึกให้นักเรียนหลีกเลี่ยงการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง โดยพยายามจัดการสอน และหาแนวทางต่าง ๆ มาช่วยฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความชำนาญในการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ให้มาก ฝึกใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และลดการใช้กลวิธีการสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพลง และถ้านักเรียนพยายามแก้ปัญหาในการสื่อสารและไม่สำเร็จ ให้สอนแนวทางในการใช้กลวิธีการสื่อสารอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง โดยการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนจนเกิดการพัฒนากการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต่อไป เมื่อนักเรียนได้รับการสอนที่ถูกต้องและมีการฝึกฝนเป็นประจำ ก็จะทำให้เกิดความชำนาญและรู้จักเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม และการสื่อสารของนักเรียนก็จะประสบความสำเร็จ

2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ควรจัดกิจกรรมการสื่อสารให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียนแต่ละระดับ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงควรจัดกิจกรรมที่เน้นเรื่องการใช้ความรู้ทางภาษาให้มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางและต่ำ และมีการจัดกิจกรรมที่ฝึกการคิดวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำ ควรจัดกิจกรรมที่เริ่มต้นจากกิจกรรมที่เน้นการใช้ความรู้ทางภาษาแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และพัฒนาไปที่ละขั้นตอนจนถึงระดับวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ และจัดกิจกรรมที่เน้นการใช้กลวิธีการสื่อสารทางด้านภาษาศาสตร์ในการสื่อสาร เมื่อนักเรียนเกิดความชำนาญ มีความเข้าใจในเรื่องภาษาเป็นอย่างดีแล้ว เพื่อฝึกฝน และพัฒนาคุณภาพการสื่อสารของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมตามระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างในอาชีพอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในการทำงาน เช่น มัคคุเทศก์ พนักงานต้อนรับของโรงแรม ทูต เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบกลวิธีการสื่อสารของผู้ที่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารภาษาที่สองโดยตรง และเพื่อให้ทราบว่า ผู้ประกอบอาชีพเหล่านี้มีปัญหาในการสื่อสารอย่างไร และใช้กลวิธีการสื่อสารประเภทใดในการแก้ปัญหาให้ประสบผลสำเร็จ อีกทั้งผลการวิจัยยังสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถทางการสื่อสาร โดยการจัดอบรมจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือสถาบันทางภาษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ มาช่วยในการจัดอบรม ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารที่ใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป

2. ควรมีการศึกษาจากสถานการณ์จริงในงานวิจัยครั้งต่อไป เพื่อให้พบกลวิธีการสื่อสารประเภทอื่นที่แตกต่างไปจากงานวิจัยในครั้งนี้และเป็นกลวิธีการสื่อสารที่ใช้จริง นอกจากนั้น ผลการวิจัยจะทำให้ทราบว่ากลวิธีการสื่อสารประเภทใดมีประสิทธิภาพมากที่สุด และสามารถทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จมากขึ้นจากการศึกษาในสถานการณ์จริงโดยตรง